

[Bernhard Baunsgaard]

det. Så må han jo være klar over, at han er i modstrid med hele sagkundskaben.

(Kort bemærkning).

**Kaj Hansen (DKP):**

Jeg ved ikke, om ministeren ikke regner spørgsmål med til det nye, som ministeren måske kan sidde og finde ud af at talerne kommer med. Det var i hvert fald nyt her i folketinget, da jeg spurgte, om ministeren delte den opfattelse, som nationalbankdirektør Hoffmeyer gav udtryk for på realkreditmødet i Nyborg, hvor han sagde, at en undersøgelse, der for øvrigt ikke er offentliggjort, vil vise, at ejendomsprisernes kontantværdier ikke er steget mere end de almindelige priser i samfundet. Jeg spurgte, om ministeren var enig i denne udtalelse.

**Glistrup (FP):**

Det bekymrer mig selvsagt at høre, at ministeren ikke er fornøjet, men trist og skuffet over den måde, han har tilbragt sin eftermiddag på. Han hævder, at han kun har hørt, hvad han har fået endevendt mange gange, og ikke har fundet frem til nogen som helst nye tanker. Men hvis nu forholdet havde været det, at denne mange gange foretagne endevending havde ført til en endegyldig og klar løsning på Danmarks skatteproblemer, så kan jeg godt forstå, at ministeren for skatter og afgifter synes, det er urimeligt at skulle diskutere disse problemer igen. Men jeg tror, at selv ministeren for skatter og afgifter har så nær tilknytning til den danske jordbund, at han er klar over, at de danske skatteproblemer ikke er løst endnu, og at det derfor er nødvendigt at drøfte dem. Selvfølgelig skal der også skrives om dem, som ministeren siger, rundt om i dagspressen, men det er nu meget rimeligt i hvert tilfælde én gang om året at gøre status på dette samfundsmæssigt særdeles vigtige område og se, hvor partiernes ideer og tankegange ligger. Derfor har det været nyttigt at få hørt både, hvad der er af tanker, og hvad der mangler af tanker.

Jeg bemærkede også, at ministeren kun havde sin tristesse knyttet til oppositionens indlæg. Jeg forstår, at ministeren fandt frugtbar jordbund i de indlæg, der kom med visionsfyldte oplysninger fra de to regeringspartiers ordførere, og derfor har eftermiddagen

altså ikke helt være spildt for ministerens vedkommende.

Men nu har vi altså hørt fra alle 10-11 partier her i tinget – der er et par, der ikke har deltaget – hvad de har af skattevisioner, skatteplaner og skattesynspunkter, og det er praktisk at have dette samlet.

Ministeren har selvfølgelig så evig ret i det, han fremhævede i sit svar, nemlig at man i allerhøjeste grad skal fremhæve, hvilke andre virkninger det har i samfundet, hvis man foretager den eller den påvirkning af en så central størrelse som indkomstskatten, og her var det jo således, at hr. Ole Olsen havde et par frygtssomme øjeblikke vedrørende fremskridtspartiets forslag om, hvordan man skal klare indkomstbeskatningen.

Hans første bekymring gik på, at når fremskridtspartiet ville afskedige de fleste offentligt ansatte, hvad ville der så ske med dem? Så ville de blive arbejdsløse. Nu er forholdet altså ikke det, at fremskridtspartiet vil afskedige de fleste offentligt ansatte. Vi vil nedlægge 4.300 stillinger om måneden inden for det offentlige inden for de næste 2 år, men det er jo kun 14 pct. af alle offentlige stillinger, der derigennem fjernes, og vi er altså fremme ved at have lige så mange offentlige stillinger, som vi havde for 5-6 år siden. Derfor er det slet ikke noget problem. Der vil i allerhøjeste grad blive plads til dem i betalingsbalanceerhvervene, og det er dér, de simpelt hen må hen med den gæld, som vi skal slæbe sammen til at indfri. Derfor må betalingsbalanceerhvervenes muligheder lettes i fornødent omfang ved, at vi ophæver restriktioner osv.

Hr. Ole Olsens anden bekymring var, at den stigende produktion ikke rigtig kunne gennemføres, fordi hr. Ole Olsen er så fanget af disse usandheder om, at der er energimangel på jordkloden, at der ikke er ressourcer nok, og hvad der ellers kommer fra nulvækstprofeterne. Men det er simpelt hen bare usandhed. Forholdet er jo det, at vi bare i Danmark skal sørge for, at vi får den fornødne produktion til at indfri vores udlandsgæld, og om så den stigende velstand, der følger af en forringet indkomstskat og helst helt afskaffet indkomstskat, skal bruges til mere fritid for folk eller mere produktion, må vi efter fremskridtspartiets opfattelse lade folk selv om.